

Sygn. akt II CZ 121/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko P.W.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2013 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. 2

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 24 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z 24 listopada 2011 r. Sąd Apelacyjny zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Swoje rozstrzygnięcie oparł na treści art. 98 k.p.c. wskazując, że analiza stanu sprawy nie pozwala na zastosowanie art. 102 k.p.c.

Powódka zaskarżyła to postanowienie zażaleniem, w którym wniosła o jego zmianę i odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania. Wskazała, że jej sytuacja majątkowa i osobista jest wyjątkowa, co uzasadnia zastosowanie w sprawie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od - odnoszącej się do obowiązku rozliczania kosztów postępowania - zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega ocenie sądu orzekającego w jednostkowym przypadku, także na tle całokształtu rozpoznanej sprawy.

Z rozstrzygnięcia wydanego w niniejszej sprawie wynika, że Sąd uznał, iż w sprawie nie ma szczególnych okoliczności, które przemawiają za zastosowaniem art. 102 k.p.c. Ocena Sądu w tym zakresie nie narusza art. 102 k.p.c., a przywołane przez powódkę w tym zakresie argumenty są nietrafne.

Fakt zwolnienia powódki od kosztów postępowania nie ma w zasadzie wpływu na stosowanie art. 102 k.p.c., albowiem zwolnienie od kosztów nie zwalnia strony z obowiązku zwrotu kosztów postępowania przeciwnikowi procesowemu.

Przywołane przez żalącą argumenty odnoszące się do stanu sprawy oraz jej przedmiotu, także nie przemawiają za zastosowaniem w sprawie wyjątku od reguły wyrażonej w art. 98 k.p.c. Z ustaleń Sądu wynika bowiem, że żądanie powódki zostało uznane za nieuzasadnione, mimo iż zachowanie pozwanego sąd ocenił jako naganne.

Nietrafny jest także argument, że skoro pozwany wniósł odpowiedź na apelację po upływie dwóch tygodni, wnioski w niej zawarte (w tym żądanie zwrotu kosztów) powinny zostać uznane za bezskuteczne. Termin określony w art. 372 k.p.c. jest terminem instrukcyjnym; ustawodawca nie przewidział żadnych negatywnych skutków związanych z jego niedochowaniem. Jak wyjaśnił już Sąd Najwyższy, wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na apelację wniesioną po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. jest skuteczny (por. uchwała Sądu Najwyższego z 16.02.2012 r., III CZP 1/12, OSNC 2012/10/114).

Mając na uwadze powyższe względy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.